

Kramérusovy Čís. f. Pražské Poštovské Noviny.

Roku 1789.

Čís. 8.



W Sobotu dne 22 Srpna.

Wáleční Příběhowé. Dworská Zpráva, List dwadcatý.



Na poručení jeho císařské
Majestaty dne 12 srpna
w 10ti hodinách před po-
lednem od Pana Generála
Prince z Koburku k jeho Milosti Císa-
řské gakožto rychlý posel zaslany první
Zástupník (Oberlieutenant) Wermaty spoz-
lu s Kadetem Pečem, maje při sobě
poštovského vědnicka a 8 postylionů,
jel z Lauenburku do Wídně k wogenš-
te dworské radě, a zde zprávu strany wí-
tězstwj, které naši při Koburském tmu,
sřednocení gsauce s Ruským lidem, v
Sokšan nad Turky obdrželi, w známost
wvedl. — O tomto slavném wítěz-

stwj málo nižegi w těchto našich
nách obšírnější a dokonálá zpráva se
dává.

Do hlavní armády z Wíleho Kofela
5 srpna.

Generálmajor Wečey, který s gi-
stým dílem pěchoty a gízdy v Wílechadye
stogi, dne 1 toho dostal zprávu od spes-
hyie, že 14 tisíc Turků, mezi kterými
se nejwěšší díl gízdy neb spahů nalézá, do
Cernecu přitáhlo. Do dne 3. srpna
nebylo čti nepřátel, ac naše patrůlly až
na wrch Allion a při Dunagi až pod samu
starau Osowu na spechy wybjhaly.

Dne

Dne 4 hned rannim gitrem po 5té hodině přišla zpráva Generálowi Wecey, že Turcy s welikau mocí táhnau, a gedwa stráže nassim lidem dostatečně osazeny byly, giž se okazalo as 2 tisíce spahů, coby k nim zkusů dostřelili, a z nimi se henul weliký zástup pěchoty.

Spahowé na násse strážce učinili autoť s obzwlástinj zmužilostj a odwáženostj, ale strž střilenj z kusů a nassich ostrostřelců hned w to okamžení opět nazpátek zahnaní byli. Mězy tjm wzrostl počet nepřátel tak hrubě, že gich aspoň 6 aneb 7 tisíc býti mohlo. Spahowé negafý kus cesty zůstali zpátkem, a jezničari, nepochybně magjce vmysl na násse lewé křjdo wyrazyti, ztratili se do lesa.

O tom zwěděw Generál Wecey, postawil patalion do karré neb do čtyř rohů pod zpráwau Obrštra Werneka od Sstaynského plku, a 3 šwadrony Erdedských husarů poslal proti nepřátelům pod zpráwau Majora Barona Keway, na boky pak postawil ostrostřelce a dobrowolnjky. Když na ten způsob nássi bogownjcy sestaweni byli, poručil z kusů do nepřátel páliť; ale oni newydržewše autoťku, hned gako přwnj nazpátek vteklí, za kterýmiž se náš gždný lid hodný kus cesty honil.

Gakby weliký počet Turků při tom přjběhu byl zahynul, dosawad nenj znám; mezy tjm saudj se, že gich dosti mnoho padlo, protože nássi znamenitých kořistj po nich nabrali, wybogowali praporec, a mnoho konj postřelených na místě nalezeno bylo.

Podlé powrchnj zpráwy, nassich as 10 mužů mělo býti zabito.

Okolo 11té hodiny rannj Turcy ce le tuto stranu opustili, a poněwadž ničeho wje k obáwánj nebylo, Generál Wecey opět s swým wálečným lidem okolo dwau hodin z poledne obrátil se do swého ležení.

Pan Generál schwaluge statečnost westkerého lidu, zwláště aučinliwost, pozorowany dobrý pořádek w postupowánj a zmužilost Obrštra Barona Werneka a Barona Majora Keway; obzwlástinj chwálu dáwa tež přwnjmu Zástupnjku Ambrožowskýmu od delostřelců, který Turkům střilenjmi z kusů neywěššich škod nadělal. Také znamenité pochwal ly dostli strážnjk neb wachtmistr Štěpán Horwát a desátnjst Jozef Imryško od Erdedských husarů, pak Janko Rozčias a Proko Brodanowic desátnjcy od Walašských Illiryských ostrostřelců.

Dworšká Zpráva, List dwadcatý přwnj.

Následugjcy zpráva wyprawuge wšsecky okolo stogičnosti, kterak Turcy, genž swé ležení měli w Moldawě při řece Putné v Zásu až k Sokšanům pod zpráwau Derwisse Mehmeta, Serastjyera Bassy s třjmi praporcey, Osmiana Bassy s dwěma praporcey, a Suleyman Bassy — od nasseho Pana Generála Prynce z Koburku a Ruského Pana Generála Suwarowa na hlavu poraženi byli, a kterak nássi w přwnj pořádné bitwě nad nimi slawné wjstězstwj obdrželi.

Mnohé a gistotné zpráwy přišly, že neywěššj Wezýr Walašskému Knjzeti Marwojeny welikau sílu pomocného lidu zaslal; že neywěššj částka těchto

neprítel k Moldavským hranicem táhne, a že již na mnoha místech před y za Sokssany přes 20 tisíc Turků stojí. Podle těchto tedy zpráv Prync z Koburku požádal Ruského Generála Suwarowa, aby se s svým vojskem k naší armádě přirazyl, a společně s celou mocí na nepřátele vyrazil.

Ruský Pan Generál byl tak povolný a hotový k tomu předsevzetí, že hned s svou celou tropou z Burlatu, kdež Rusové stáli, v sešstemi dělostřelcích na cestu se vydal, a v 24ti hodinách, vykonav cesty 10 mil, do Udssudu přitáhl.

Dne 28 července v noci o 11té hodině přitáhli Rusové do našeho ležení, a postavili se tak, aby toho nepřátele neznamenal. Druhý den nato byl den odpočinku, neb každý vůbec dímne, rostok. Téhož dne vybili naši tři mosty přes řeku Trotus; geden, kde cesta vede přes Domnestě k Sokssanům, a druhé dva, kdež podobně se jde k Sokssanům přes Guru Domosy. Při prvním měl stráž Obrst Baron Karaičay, a při druhých dvou Obrst Repiro od Barkowských husarů.

K poradné bitvě (patalii) vrčen byl náš y Ruský lid. Císařské král. vojsko stálo v pravo s 5ti pataliony v první třesbě, a s 4mi pataliony v druhé třesbě; každý patalion stál v karré, mage pro sebe 5 děl, a na 30 kroků od sebe. Za pěchotou stál gyzdný lid v třetí třesbě.

Pravé křídlo měl pod svou zpráz wau polní Maršalek Laytnant Spleny; jeho dywizy neb oddělení pozůstávalo v jednom patalionu Císařova plku a

v jednom patalionu Sfeederstých v první třesbě; v druhé třesbě byli dva pataliony od 1ho Seklerstého plku, 5 dywizy od Císařových a jedna dywizy od Seklerstých husarů.

Levé křídlo měl pod svou zpráz wau polní Maršalek Laytnant Lewener, totiž patalion Karla z Tosskátu, Khewenhillerstý, a Wáclawa Koloredo v první třesbě, a patalion Mitrowský, Pelegryny v druhé třesbě, pak Lewenerstých lehkých jezdců a Sulánů z dywizy, a 4 dywizy Barkowských husarů.

Císařské Ruské vojsko postavilo se na levo ve trojím karré do první třesby, ve dvoujm karré do druhé třesby, a v třetí třesbě stál gyzdný lid.

Oddělený lid Obrsta Karaičay byl postaven mezi obě císařská vojska do první třesby, a Kozáci též arnautové stáli za gyzdným lidem.

Dne 30 července před rozedněním okolo 3 hodin westkeré to vojsko vytáhlo ve třech kolonách, pustilo se přes řeku Trotus, a táhlo až do Balimanestě. Při tažení Obrst Karaičay s svým lidem stále šel před Rusy, tak aby oni od nepřátel poznání nebyli. Obrst Repiro táhl s svým lidem pro zachránění ostatních dvou kolon.

V Balimanestě westkeré vojsko táhlo jako do bitvy, a po nakrmení opět v kolonách předestlým řádem pustilo se do Marassestě. Zde se Ruská dywizy při westnici v dolině položila, a naše vojsko levým křídlem přirazilo se k Rusům, a mělo řeku Seret za hřbetem.

Téhož dne 30 v večer okolo 6 hodin westkeren válečný lid pustil se ve dvou kolonách; na levém křídle byli



Rusové, a na pravém nássi Cýsarstij. Málo předtím oznámili Russtij Bozácy, že se nepřátelská patrolla přiblížuge. Generál Suwarow wyslal proti nj 15 set Bozáků a arnautů, a za njmi na poz moe lid Obrsta Karaičay.

Nepřátelé, gať se nássi potom od zagatých dowěděli, byli z tisíce mužů sylmj; y také za njmi táhl k pozorowánj nássich s 7mi tisícy mužů Osman Bassa, genž za řekau Putnau své polz nj leženj narožené měl.

První byli Bozácy, na kterěz nepřátelé autoť učinili, hnali ge nazpátek, a několiť gich zagali. Ale Major Rýnmayer, nemage ohledu na bezpečný počet nepřátel, na gednu stranu poslal Rytmistra Lowače s gednjm stem husarů, a na druhé straně sám s dwěma sty mužů wyrazil na nepřátely, a přiwedl ge do takowého nepořádku, že oni zpátkem causnauti musyli. Při té příležitosti nássi husari pustili se za njmi, odgali gím mnoho zagatých Bozáků, a hnali ge před sebau wje než mli cesty. Přes 100 mužů bylo zabito, a 60 gich přišlo do nássého zagetj.

Major Rýnmayer mage posylu, pustil se s Ruskými Bozáky a s 50ti husary přes řeku Putnu, zabnal Osmana Bassu z leženj, a celé ge zapálil. O půlnoce nawrátil se nazpátek k Obrstowi Karaičay.

W čas onoho potýkánj sgednocené woysko táhlo dále swau cestau; pěchorta musyla přes porok Susycy a přes horčeyssj Girtu brísti, a učinila to velmi mile a s potěšenjm. Když přitáhli k řece Putně, počali most z lodj wybigeti; ale gedwa tři lodj wpustěny byly na

řeku, Turcy na druhé straně při břehu postavili se tomu na odpor. Obrst Karaičay, gemuž zachráněnj mostu poručeno bylo, rozkázal do nepřátel na dwau stranách zkusů střeleti, což takowý mělo aučinek, že Turcy nazpátek causnauti přinuceni byli.

Skrz rozwodněnj Putny nemohl se druhý lodnj most wybiti, protož dne 31 čerwence ráno we 4 hodiny celá armáda w gedné kolony musyla přes gediny toliko most táhnauti.

Gedwa Generál Suwarow s swým a s lidem Obrsta Karaičay, a Prync Boburk s Lewenerstau dywizy přes most přessli, okázali se nepřátelé, a z lesa po lewé straně ležecyho učinili autoť na Bozáky a arnauty; oni musyli nepřátelům wstaupiti. Poněwadž ale hned nato Turecký gjzdny lid na Ruského Pana Generála dotjral, pustil on swůg wssesčen lid na nepřátely, y poručil na ně gať zžbraně tak y zkusů páliť, což se stalo takowau odważeností a takowým aučinkem, že w to okamženj Turcy causnauti musyli. Mezj tjm dywizy polnjho Marssalka Laytnanta Lewenera postavila se do linye, ale dywizy polnjho Marssalka Laytnanta Spleny dosawad most nepřessla, a protož ostatnj náš lid, gaťož y Generál Suwarow zůstali před mostem státi.

Žde se postavil Obrst Bepiro s dwěma dywizy gjzdného lidu na prazwé křjdro. Nepřátelé spatřice geg, ozbrátili se k geho straně, a na wěssim dle s gjzdným lidem w dobrém pořádku chtěli naň autoť učiniti. Když se ale násse tropy s hlúčnau hudbau, s rozprostřenými praporcy a při nevstálém střjz